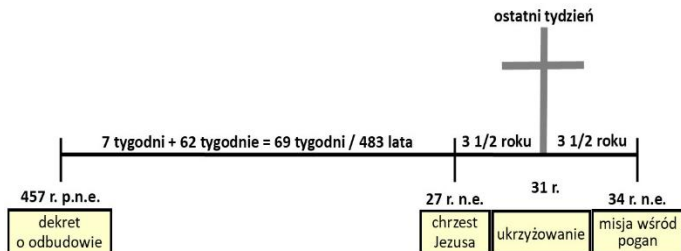


Poniższy rysunek jeszcze raz podsumowuje 70 tygodni/ 490 lat:



W tym miejscu rozdział się kończy, a my jeszcze nie dowiedzieliśmy się, kiedy zaczyna się okres 2300 lat i kiedy się kończy. Wykonamy jeszcze jeden ostatni krok, który doprowadzi nas do znalezienia odpowiedzi na to pytanie. Werset 24 mówi, że 70 tygodni „ustalono” lub „wyznaczono” dla ludu. Użyte tutaj hebrajskie słowo „chatak” oznacza w pierwszej kolejności „odciąć”. To mówi nam, że mamy do czynienia z dwoma okresami czasu, przy czym ten krótszy jest odcięty od dłuższego. Według Księgi Daniela 8,17.19 i 26 okres 2300 lat ma sięgać aż do czasów ostatecznych, i dlatego istnieje tylko jeden rozsądny sposób na odcięcie od nich 490 lat, a mianowicie taki, w którym oba te okresy mają wspólny punkt początkowy (patrz dodatek do lekcji). W ten sposób staje się jasne, że 2300 lat sięga roku 1844. Po zakończeniu tego okresu rozpoczął się sąd w niebie, który został w rozdziale ósmym określony jako oczyszczenie świątyni.

Osobiste zastosowanie

- Co uświadomiłeś sobie dzięki temu studium biblijnemu?
- Co stało się dla Ciebie ważne?
- Jaki wpływ chciałbyś, aby to miało na Twoją wiarę i na Twoje życie?
- Jakie decyzje pragniesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?
- Czy chcesz żyć w bojaźni Bożej i oddawać Mu chwałę we wszystkim?

LB 65: GODZINA SĄDU (CZĘŚĆ 2)

Cele

- Wyjaśnić, że dziewiąty rozdział Księgi Daniela jest brakującym elementem układanki z rozdziału ósmego i wskazuje początek okresu 2300 lat.
- Pokazać, że proroctwo o 70 tygodniach przepowiedziało chrzest i ukrzyżowanie Jezusa z wielowiekowym wyprzedzeniem.
- Uzmysłować, że dzisiaj żyjemy w czasie sądu, o którym mowa w Księdze Apokalipsy 14,7.
- Zachęcić do życia w bojaźni Bożej i oddawania Mu chwały we wszystkim.

Wprowadzenie

Proroctwo z ósmego rozdziału Księgi Daniela kończy się tym, że Daniel nie rozumie znaczenia 2300 wieczorów i poranków. W dziewiątym rozdziale czytamy o wyjaśnieniu, jakiego Bóg udzielił Danielowi.

Księga Daniela 9,1-2

- O czym myślał Daniel?

Pierwszy rok Dariusza to rok 538 p.n.e. Krótco wcześniej Babilon został podbity przez Medów i Persów. Daniel przypomina sobie Bożą obietnicę daną przez proroka Jeremiasza, że jego lud będzie mógł powrócić do swojej ziemi po 70 latach niewoli (por. Księga Jeremiasza 25,8-12; 29,10). Ten okres dobiegł końca.

Wersety 3-19

- Z jakim nastawieniem modlił się Daniel? Co wyraził w swojej modlitwie?

Wersety 20-23

- Jakie przesłanie miał Gabriel dla Daniela?

Wyraźnie widać związek między rozdziałem 8. i 9. Księgi Daniela. W obu rozdziałach Gabriel rozmawia z prorokiem. Rozdział 8. kończy się tym, że Daniel nie zrozumie wizji. W rozdziale 9. Gabriel przychodzi do niego, aby mu dać wyjaśnienie. Rozdziały 2. i 7. zawierają wizję oraz jej pełne wyjaśnienie. Rozdział 8. natomiast zawiera wizję i tylko częściowe wyjaśnienie;

2300 wieczorów i poranków nie zostaje wyjaśnionych Danielowi. Rozdział 9. nie zawiera wizji, lecz zawiera wyjaśnienie. Musi więc ono odnosić się do 2300 wieczorów i poranków z rozdziału 8.

Werset 24.

- Bóg wyznacza okres 70 tygodni dla swojego ludu izraelskiego, co według zasady dzień za rok daje nam 490 lat. Co miało się stać pod koniec tego czasu? Przez kogo te wydarzenia się spełniły?

Naród izraelski wielokrotnie nie dotrzymywał wierności Bogu, a Bóg zawsze mu przebaczał. Teraz jednak Bóg wyznacza ostateczny termin 490 lat. Wydarzenia pod koniec tego okresu wskazują na Jezusa Chrystusa, który dokonał tego wszystkiego przez swoją śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie.

Werset 25

- Kiedy rozpoczyna się tych 70 tygodni lub 490 lat?

Punktem wyjścia jest dekret o odbudowie Jerozolimy. W sprawie powrotu Izraelitów zostały wydane trzy dekryty, ale dopiero ostatni doprowadził do odbudowania miasta. Według Księgi Ezdrasza 7,7 dekret ten został wydany w siódmym roku panowania perskiego króla Artakserksesa, tj. w 457 r. p.n.e. Tłumaczenie Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej oddaje omawiany werset 25. w następujący sposób: „Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie. Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych“. Tak więc 7+62=69 tygodni (tj. 483 lata) powinno upłynąć, zanim pojawi się Mesjasz. Tak więc w tym miejscu prorocstwo pochodzi od 457 r. p.n.e. do roku 27 n.e. (zauważ, że nie było roku zerowego, więc liczymy -2, -1, 1, 2...). Dokładnie w tym roku Jezus został ochrzczony i przez to prorocstwo się wypełniło (por. Ewangelia Marka 1,15; List do Galacjan 4,4). Jednak ono nie kończy się w tym miejscu.

Wersety 26-27

- Co miało się stać po 62 tygodniach, a dokładniej w połowie ostatniego tygodnia?

W wersetach 24-27 używany jest hebrajski paralelizm, w którym na przemian jest mowa o mieście i o Mesjaszu. W połowie ostatniego tygodnia Mesjasz miał znieść ofiary krwawe i z pokarmów. Stało się to wiosną 31 roku, kiedy Jezus złożył swoje życie w ofierze na krzyżu, sprawiając, że wszystkie ofiary ze zwierząt stały się zbyteczne. Na potwierdzenie tego faktu zastana w świątyni została rozdarta (Ewangelia Mateusza 27,51). Wraz z końcem 490 lat w 34 r. n.e. czas dla narodu izraelskiego dobiegł końca i ewangelia trafiła do pogan. Stało się to za sprawą prześladowań Kościoła chrześcijańskiego, które rozpoczęły się po ukamienowaniu Szczepana (por. Dzieje Apostolskie 8,1-4). Prorocstwo przepowiedziało również zniszczenie świątyni i całego miasta. Stało się to w 70 roku, kiedy rzymscy żołnierze podbili Jerozolimę i zburzyli to miasto oraz świątynię.

Poniższy przegląd podsumowuje strukturę wersetów 24-27 oraz przeskoki pomiędzy opisami miasta i Mesjasza. Fragmenty podkreślone dotyczą miasta, a pogrubione Mesjasza.

„ <u>Siedemdziesiąt tygodni</u> wyznaczono nad twoim ludem i twoim <u>świątynią</u> <u>miastem</u> na zakończenie przestępstwa, na zgładzenie grzechów i na przebraganie za nieprawość, na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości , na opieczątowanie widzenia i prorocтва oraz na namaszczenie Najświętszego “ (werset 24.)	
„Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o <u>przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy</u> aż do Księcia Mesjasza będzie <u>siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie</u> . <u>Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych</u> “ (werset 25.)	
„A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie (werset 26a)	„Utrwali przymierze z wieloma na jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów (werset 27a)
<u>A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi, i do końca wojny są postanowione spustoszenia</u> “ (werset 26b)	<u>a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony</u> “ (werset 27b).

* Wszystkie teksty w przekładzie Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej (UBG)